

[Einar Simonsen.]

den højtærede Landbrugsminister og dels til den nylig nedsatte Landvindingskommission. Det er med Hensyn til Spørgsmaalet om en mere hensigtsmæssig Arrondering baade af de Arealer, der gennem Landvindingsloven skal gøres frugtbare, men ogsaa i al Almindelighed. Der er i Landvindingsloven en Bestemmelse, der giver Landvindingskommissionen Adgang til at medvirke til, at der i de store Arealer, der indvindes, foretages en hensigtsmæssig Arrondering af Lodsejernes Parceller. Det er en Bestemmelse, der synes at være af sekundær Art, og jeg har et vist Indtryk af, at Kommissionen ogsaa betragter den som i høj Grad sekundær, og selvfølgelig skal det indrømmes, at den er det i Forhold til Løsningen af de store Spørgsmaal, som Landvindingsloven indebærer; men alligevel er det af den allerstørste Betydning ud i Fremtiden, at der nu straks fra Starten finder en virkelig rationel og hensigtsmæssig Ombytning og Arrondering af Parceller Sted.

Vi har, som bekendt, en særlig Lov paa dette Omraade i Sønderjylland og en lille Del af Ribe Amt. Denne Lov har virket udmærket, selv om der endnu er meget tilbage, der trænger til en bedre Arrondering. Det er en stor Misforstaaelse at tro, at der ikke rundt omkring i det øvrige Land ogsaa i høj Grad tiltrænges Reformer paa dette Omraade, og navnlig vil det være af meget stor Betydning under en Driftsform som den, vi nu er paa Vej ind i, hvor Selvforsyning af proteinrige Afrøder er af saa uhyre stor Betydning. Det bliver af største Betydning for Driftsøkonomien, om man faar den kortest mulige Vej fra Mark til Stald og Lade.

Nu har vi her i Rigsdagen vedtaget Love, der yder Støtte til Bygning af Siloer, til Ajlekummer, til Møddingsteder; men en Betingelse for virkelig rationel Udnyttelse af disse Ting er dog, at man ikke skal spille urimelig lang Tid paa Vejen fra Produktionssted til Omsætningssted. Jeg havde sidste Sommer den Ære og Glæde at tale paa de danske Landinspektørers Aarsmøde netop om dette Spørgsmaal, og jeg fik gennem Forhandling og Samtale med Landinspektører fra hele Landet et levende Indtryk af, at en bedre og mere hensigtsmæssig Arrondering er paakrævet — mere eller mindre selvfølgelig — i næsten alle Egne af Landet.

Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister at overveje Betimeligheden af at forelægge

Lovforslag af omtrent samme Karakter som det, der gælder for Sønderjylland, gældende for hele Landet. Er den højtærede Landbrugsminister lige saa konservativ paa dette Omraade, som desværre største Delen af de danske Landmænd er, og derfor ikke tør indlade sig paa at tage det store Spring i en saadan Sag, saa er der en Mellemvej at gaa, nemlig at give Stempelfritagelse og ophæve Papiromkostningerne og paa den Maade opimuntre til, at der finder Ombytning og Arrondering af Parceller Sted, hvor det tiltrænges.

Jeg har her peget paa et Par Omraader, hvor det efter min Mening i en Tid som denne er værd at sætte ind, hvor vi kunde bruge Kræfterne til i Samarbejde og Fællesskab at ruste vort lille Land til at møde den Fremtid, der forestaar, enten vi skal fortsætte som i høj Grad selvforsynende, eller, hvad vi alle inderligt haaber, der snart igen skal blive større Vareudveksling over Landegrænserne.

Jeg skal slutte med at sige et Par Ord om det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler rejste, nemlig Spørgsmaalet om Generatorbrændet. Den højtærede Handelsminister gav i Gaar en indgaaende og tiltrængt Redegørelse for Spørgsmaalet angaaende Generatorbrændet. Jeg skal ikke bestride Handelsministerens Oplysninger om Nødvendigheden af, at der etableres et Selskab „Dansk Generator Brændsel“, der har til Opgave at fordele Generatorbrændet, saa at de skovfattige Egne og København faar Mulighed for at skaffe sig Generatorbrænde til samme Pris som de mere skovrige Egne; men saa er Spørgsmaalet, om Distributionen foregaar paa en heldig Maade, om den er økonomisk og praktisk. Jeg har stærkt Indtryk af, ja, Erfaring for, at der hersker, i hvert Fald til Dato har hersket, et mærkeligt Vilderede med Hensyn til Distributionen af Brændet.

Jeg var yderst tilfreds med og beroliget ved af Handelsministerens Redegørelse at høre, at det private Aktieselskab „Dansk Generator Brændsel“ ikke maa give mere end 5 pCt. Udbytte, og dersom der bliver et Overskud derudover, skal det tilfalde Forbrugerne af Generatorbrændet. Men det ser dog mærkeligt ud, at dette Aktieselskab til Administration og Fordeling af Brændet har afkrævet en Skovejer, med hvem Selskabet har forhandlet om Overtagelse af hans Træ, som dog senere blev frigivet, et Beløb paa 1 Kr. 34 Øre pr. hl til Administration. Det er et Beløb, der bliver til en ca. 15—16 Kr. pr. Rummeter Brænde, uden at Selskabet overhovedet har haft med Brændet at gøre.